

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ
(druga izba)
z dnia 30 września 2010 r.

Sprawa F-20/06

Patrizia De Luca
przeciwko
Komisji Europejskiej

Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie — Urzędnicy przechodzący do wyższej grupy funkcyjnej w drodze konkursu otwartego — Kandydat wpisany na listę rezerwy kadrowej przed wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego — Przepisy przejściowe dotyczące zaszeregowania do grupy w chwili zatrudnienia — Zaszeregowanie do grupy na podstawie nowych, mniej korzystnych przepisów — Artykuł 5 ust. 2 i art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 236 WE i art. 152 EWEA, w której P. De Luca, laureatka konkursu zakończonego przed dniem 1 maja 2004 r. żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 23 lutego 2005 r., powołującej ją na administratora, w zakresie, w jakim decyzja ta zaszeregowuje ją do grupy A*9 stopień 2.

Orzeczenie: Skarga zostaje oddalona. Każda ze stron pokrywa własne koszty.

Streszczenie

1. *Urzędnicy — Skarga — Uprzednie zażalenie w drodze administracyjnej — Termin — Rozpoczęcie biegu terminu*
(regulamin pracowniczy, art. 25, 26, 90, 91)

2. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Właściwość sądu wspólnotowego — Żądanie stwierdzenia nieważności aktu indywidualnego wywołującego niekorzystne skutki — Brak właściwości sądu wspólnotowego w zakresie stwierdzenia niezgodności z prawem przepisu o charakterze generalnym w sentencji wyroków*
(art. 230 WE)

3. *Urzędnicy — Zatrudnienie — Powołanie do grupy zaszeregowania — Wprowadzenie nowej struktury zatrudnienia rozporządzeniem nr 723/2004 — Przepisy przejściowe dotyczące powołania do grupy zaszeregowania*
(regulamin pracowniczy, załącznik XIII, art. 1 ust. 2, art. 12 ust. 3; rozporządzenie Rady nr 723/2004)

4. *Urzędnicy — Zatrudnienie — Powołanie do grupy zaszeregowania — Wprowadzenie nowej struktury zatrudnienia rozporządzeniem nr 723/2004 — Przepisy przejściowe dotyczące powołania do grupy zaszeregowania*
(regulamin pracowniczy, art. 3, załącznik XIII, art. 12 ust. 3; rozporządzenie Rady nr 723/2004)

5. *Urzednicy — Zatrudnienie — Powołanie do grupy zaszeregowania — Powołanie do grupy zaszeregowania grupy funkcyjnej wymienionej w ogłoszeniu o konkursie — Wprowadzenie nowej struktury zatrudnienia rozporządzeniem nr 723/2004 — Przepisy przejściowe dotyczące powołania do grupy zaszeregowania*

(regulamin pracowniczy, art. 29 ust. 1, art. 31 ust. 1, załącznik XIII, art. 2 ust. 1, art. 12 ust. 3; rozporządzenie Rady nr 723/2004)

6. *Urzednicy — Zatrudnienie — Powołanie do grupy zaszeregowania — Wprowadzenie nowej struktury zatrudnienia rozporządzeniem nr 723/2004 — Przepisy przejściowe dotyczące powołania do grupy zaszeregowania*

(regulamin pracowniczy, załącznik XIII, art. 12 ust. 3; rozporządzenie Rady nr 723/2004)

7. *Urzednicy — Zatrudnienie — Powołanie do grupy zaszeregowania — Powołanie do grupy zaszeregowania grupy funkcyjnej wymienionej w ogłoszeniu o konkursie — Wprowadzenie nowej struktury zatrudnienia rozporządzeniem nr 723/2004 — Przepisy przejściowe dotyczące powołania do grupy zaszeregowania*

(regulamin pracowniczy, załącznik XIII, art. 12 ust. 3; rozporządzenie Rady nr 723/2004)

1. Termin do złożenia zażalenia ustalony w art. 90 regulaminu pracowniczego może rozpocząć bieg w dniu, w którym zainteresowany powziął wiadomość o akcie niekorzystnym. Wykładni tego przepisu o charakterze proceduralnym, mającego w zamyśle zastosowanie do dużej liczby sytuacji, należy dokonywać w świetle podstawowych zasad regulaminu pracowniczego regulujących informowanie urzędników na temat najistotniejszych elementów ich stosunku pracy, a w szczególności formy, jaką powinno przybrać to informowanie. Tymczasem z kontekstu systemowych zasad regulaminu, a w szczególności z jego art. 25 i 26 wynika, że decyzje o zaszeregowaniu, podobnie zresztą jak decyzje o powołaniu, winny być prawidłowo doręczone zainteresowanemu, a także, iż administracja nie może poprzestać na przekazaniu mu informacji za pośrednictwem dokumentu, który stanowi jedynie konsekwencję tych decyzji, podobnie jak nie może nie zadbać o to, aby tego rodzaju decyzja rzeczywiście dotarła do adresata. Nałożenie na urzędnika obowiązku złożenia zażalenia najpóźniej w terminie trzech miesięcy od otrzymania oferty zatrudnienia, a nie od doręczenia decyzji o powołaniu, całkowicie pozbawiłoby bowiem znaczenia art. 25 akapit drugi i art. 26 akapity drugi i trzeci regulaminu pracowniczego, których celem jest właśnie umożliwienie urzędnikom rzeczywistego zapoznania się z decyzjami dotyczącymi w szczególności sytuacji administracyjnej, a także skorzystania z praw, jakie gwarantuje im regulamin.

(zob. pkt 38–40)

Odesłanie:

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-101/05 Grünheid przeciwko Komisji, 28 czerwca 2006 r., Zb.Orz.SP s. I-A-1-55, II-A-1-199, pkt 49, 52, 56

2. O ile w ramach żądania stwierdzenia nieważności indywidualnego aktu wywierającego niekorzystne skutki sąd wspólnotowy rzeczywiście jest właściwy do stwierdzenia przy okazji niezgodności z prawem przepisu o charakterze ogólnym, na podstawie którego został wydany zaskarżony akt, o tyle nie jest właściwy do dokonywania takich stwierdzeń w sentencji wyroków.

(zob. pkt 44)

Odesłanie:

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawy połączone F-134/07 i F-8/08 Adjemian i in. przeciwko Komisji, 4 czerwca 2009 r., Zb.Orz.SP s. I-A-1-149, II-A-1-841, pkt 38, odwołanie w toku przed Sądem Unii Europejskiej, sprawa T-325/09 P; sprawy połączone F-20/08, F-34/08 i F-75/08 Aparicio i in. przeciwko Komisji, 29 września 2009 r., Zb.Orz.SP s. I-A-1-375, II-A-1-2013, pkt 28

3. Z art. 1 ust. 2 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego w związku z art. 12 ust. 3 tego załącznika wynika, że wyrażenie „z naboru” zawarte w tym ostatnim przepisie ma dokładne znaczenie, które należy rozumieć w ten sposób, że dotyczy urzędników rozpoczynających służbę pomiędzy dniem 1 maja 2004 r., tj. datą wejścia w życie rozporządzenia nr 723/2004 zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników, a dniem 30 kwietnia 2006 r. na stanowisku dla nich dostępnym w następstwie wpisania ich przed dniem 1 maja 2006 r. na listę odpowiednich kandydatów, zamykając konkurs opublikowany pod rządami dawnego regulaminu pracowniczego, bez względu na to, czy ci urzędnicy posiadali już ten status w chwili rozpoczęcia służby.

(zob. pkt 56)

4. Naruszenie zasady równego traktowania następuje, w przypadku gdy dwie kategorie osób, których sytuacja faktyczna i prawna nie przedstawia zasadniczych różnic, są traktowane odmiennie w ramach procedury naboru i gdy takie odmierne traktowanie nie jest obiektywnie uzasadnione.

Ponadto pod rygiorem całkowitego zablokowania procesu zmian prawa, zasada równości nie może stanowić bariery dla swobody prawodawcy we wprowadzaniu do przepisów regulaminu pracowniczego w dowolnym momencie zmian, które uzna on za zgodne z interesem służby, choćby zmienione przepisy były mniej korzystne dla urzędników w porównaniu z dawnymi.

Co więcej, zgodnie z art. 3 regulaminu pracowniczego powołanie na urzędnika musi wynikać z jednostronnego aktu administracji i dopiero po wydaniu dotyczącej go decyzji laureat konkursu może powoływać się na status urzędnika i w związku z tym żądać stosowania w stosunku do niego przepisów regulaminu.

Z powyższego wynika, że zaszeregowania urzędników powołanych po dniu 1 maja 2004 r., tj. dniu wejścia w życie rozporządzenia nr 723/2004 zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników można było z prawnego punktu widzenia dokonać jedynie na podstawie nowych kryteriów obowiązujących w tym dniu. W okresie przejściowym, trwającym od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2006 r., owe kryteria zostały ustalone w art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.

Wniosku tego nie podważają uwagi dotyczące daty wejścia w życie reformy regulaminu pracowniczego. W pierwszej kolejności, o ile nie można wykluczyć, że data wejścia w życie nowego uregulowania mogłaby okazać się dyskryminująca, o tyle data 1 maja 2004 r. była w niniejszym przypadku obiektywnie uzasadniona. Reforma regulaminu pracowniczego była podyktowana zmianami zachodzącymi w społeczeństwie w ogólności oraz stanowiła ich odbicie w uregulowaniach mających zastosowanie do europejskiej służby publicznej „celem zaspokojenia zmieniających się potrzeb instytucji i ich pracowników” zgodnie z brzmieniem motywu pierwszego rozporządzenia nr 723/2004.

Zrozumiałe jest tym samym, że jego wejście w życie mogło pokrywać się z przystąpieniem dziesięciu nowych państw członkowskich. Wreszcie data zatrudnienia określona przez administrację stanowi element obiektywny i niezależny od woli prawodawcy wspólnotowego.

(zob. pkt 68–71, 73)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa C-443/07 P Centeno Mediavilla i in. przeciwko Komisji, 22 grudnia 2008 r., Zb.Orz. s. I-10945, pkt 76, 81

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-121/97 Ryan przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, 30 września 1998 r., Rec. s. II-3885, pkt 100; sprawa T-135/05 Campoli przeciwko Komisji, 29 listopada 2006 r., Zb.Orz.SP s. I-A-2-297, II-A-2-1527, pkt 105; sprawa T-58/05 Centeno Mediavilla i in. przeciwko Komisji, 11 lipca 2007 r., Zb.Orz. s. II-2523, pkt 54, 55, 77, 86, 113

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-54/06 Davis i in. przeciwko Radzie, 19 czerwca 2007 r., Zb.Orz.SP s. I-A-1-165, II-A-1-911, pkt 81

5. Co do powołania urzędników do grup zaszeregowania, w następstwie wprowadzenia przez rozporządzenie nr 723/2004 zmieniające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników nowej struktury zatrudnienia, określenie poziomu stanowisk do obsadzenia, którego administracja dokonała w ramach przepisów dawnego regulaminu pracowniczego, redagując ogłoszenie o konkursach, nie mogło wywoływać nadal skutków po dniu 1 maja 2004 r., tj. dacie wejścia w życie rozporządzenia nr 723/2004.

Tym samym prawo laureatów konkursów, wynikające z art. 31 ust. 1 regulaminu pracowniczego do powołania do grupy zaszeregowania wskazanej w ogłoszeniu o konkursie może znajdować zastosowanie tylko wtedy, gdy prawo nie ulegnie zmianie, ponieważ oceny zgodności decyzji z prawem dokonuje się z uwzględnieniem okoliczności prawnych obowiązujących w chwili jej wydawania i ponieważ przepis ten nie może więc zobowiązywać administracji do podjęcia decyzji niezgodnej z regulaminem pracowniczym w brzmieniu zmienionym przez prawodawcę wspólnotowego, a zatem niezgodnej z prawem.

W tym kontekście, charakteryzującym się uchYLENIEM z dniem 1 maja 2004 r., w ramach nowego systemu zatrudnienia, grup zaszeregowania wskazanych w ogłoszeniach o konkursie, które zostały opublikowane przed tą datą, prawodawca miał prawo uchwalić art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego celem rozwiązania trudności łączących się z tą sytuacją i określić grupę zaszeregowania laureatów konkursów wpisanych na listy rezerwy kadrowej opublikowane przed dniem 1 maja 2004 r., lecz powołanych do służby w charakterze urzędników na okres próbny na podstawie tych konkursów po tej dacie.

Bez wątplenia grupy zaszeregowania określone w art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego nie odpowiadają grupom wymienionym w ogłoszeniach o konkursie sprzed dnia 1 maja 2004 r. i niewątpliwie przepis ten zaprzecza zasadzie zawartej w art. 31 regulaminu pracowniczego, który powtarza brzmienie art. 31 dawnego regulaminu pracowniczego. Jednakże, mając na względzie cel art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, przepis ten stanowi przepis szczególny o charakterze przejściowym, który jako taki może ustanawiać wyjątek od zasady ogólnej przewidzianej w art. 31 regulaminu pracowniczego, mający zastosowanie do określonej kategorii urzędników.

Ograniczenia związane z przejściem od jednego sposobu zarządzania do drugiego, w odniesieniu do kariery urzędników, mogą bowiem nakładać na administrację obowiązek tymczasowego odejścia, w pewnych granicach, od ścisłego stosowania przepisów i zasad mających charakter stały i stosowanych zwykle do rozpatrywanych sytuacji.

Co więcej, odnośnie do przestrzegania art. 29 regulaminu pracowniczego, z którego wynika, że ogłoszenie o wakacie stanowi ramy prawne wiążące administrację, przepis ten nie przewyższa swoją mocą wiążącą art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego i nie może mieć pierwszeństwa przed tym ostatnim szczególnym przepisem przejściowym.

Ponadto art. 2 ust. 1 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, ustalający korzystniejsze relacje niż art. 12 ust. 3 tego samego załącznika pomiędzy dawnymi grupami zaszeregowania a grupami zaszeregowania obowiązującymi w okresie przejściowym od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 30 kwietnia 2006 r., miał jedynie na celu przekształcenie w dniu 1 maja 2004 r. grup zaszeregowania urzędników, którzy zostali powołani do służby przed dniem 30 kwietnia 2004 r. w perspektywie zastosowania wobec nich nowej struktury zatrudnienia, która miała wejść w pełni w życie z dniem 1 maja 2006 r. Artykułowi 2 ust. 1 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, który podlega, tak jak wszystkie przepisy przejściowe, ścisłej wykładni, nie można przypisać znaczenia wychodzącego poza ustalenie tej tymczasowej relacji.

(zob. pkt 84–86, 91, 92)

Odesłanie:

Trybunał: ww. sprawa Centeno Mediavilla i in. przeciwko Komisji, pkt 100, 101

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-30/02 Leonhardt przeciwko Parlamentowi, 11 lutego 2003 r., RecFP s. I-A-41, II-265, pkt 51; sprawa T-311/04 Buendía Sierra przeciwko Komisji, 19 października 2006 r., Zb.Orz. s. II-4137, pkt 213; ww. sprawa Centeno Mediavilla i in. przeciwko Komisji, pkt 110, 112–115

6. Urzędnik nie może się powoływać na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań w celu podważenia zgodności z prawem nowego przepisu regulaminu pracowniczego, w szczególności w dziedzinie, w której prawodawcy przysługuje szeroki zakres uznania. Ponadto prawo do żądania ochrony uzasadnionych oczekiwań wymaga w szczególności, by udzielone zapewnienia były zgodne z obowiązującymi normami. Organ powołujący wydałby niezgodną z prawem decyzję, ponieważ byłaby ona niezgodna z regulaminem pracowniczym, gdyby zaszeregował urzędnika powołanego po dniu 1 maja 2004 r., tj. dacie wejścia w życie rozporządzenia nr 723/2004 zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników, według przepisów dotyczących grup zaszeregowania i struktury zatrudnienia dawnego regulaminu pracowniczego, które już nie obowiązywały.

(zob. pkt 99–101)

Odesłanie:

Trybunał: ww. sprawa Centeno Mediavilla i in. przeciwko Komisji, pkt 91, 100

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-381/00 Wasmeier przeciwko Komisji, 11 lipca 2002 r., RecFP s. I-A-125, II-677, pkt 106; sprawa T-398/03 Castets przeciwko Komisji, 4 maja 2005 r., Zb.Orz.SP s. I-A-109, II-507, pkt 34; sprawa T-282/02 Cementbouw Handel & Industrie przeciwko Komisji, 23 lutego 2006 r., Zb.Orz. s. II-319, pkt 77; ww. sprawa Centeno Mediavilla i in. przeciwko Komisji, pkt 95; sprawa T-145/06 Omya przeciwko Komisji, 4 lutego 2009 r., Zb.Orz. s. II-145, pkt 117

7. W kontekście reformy regulaminu pracowniczego, wprowadzonej rozporządzeniem nr 723/2004 zmieniającym regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników, która pociągnęła za sobą zmianę struktury grup zaszeregowania urzędników, zasada ekspektatywy każdego urzędnika do rozwoju kariery zawodowej w ramach zatrudniającej go instytucji nie może jako taka uzasadniać zastosowania dawnych przepisów do danego urzędnika i zniweczyć tym samym celu realizowanego przez prawodawcę. Zasadą jest bowiem, że w przypadku zmiany przepisów o charakterze generalnym, a w szczególności przepisów regulaminu pracowniczego, nowy przepis stosuje się bezpośrednio do przyszłych skutków takich sytuacji prawnych, które powstały – lecz nie

ukonstytuowały się w pełni – pod rządami dawnego przepisu. Tymczasem regulamin pracowniczy nie przyznaje żadnego prawa dostępu do wyższej grupy za pośrednictwem konkursu otwartego, nawet w odniesieniu do urzędników spełniających wszystkie przesłanki do powołania w taki sposób, ponieważ wpisanie laureatów na listy odpowiednich kandydatów sporządzane po zakończeniu selekcji rodzi po stronie zainteresowanych jedynie zwykłe prawo do ubiegania się o powołanie na jedno ze stanowisk, których obsadzenie było celem konkursu i ponieważ to prawo do ubiegania się bezwzględnie wyklucza jakiegokolwiek prawo nabyte.

(zob. pkt 125, 126)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: ww. sprawa Centeno Mediavilla i in. przeciwko Komisji, pkt 51–53